

60. Bratislavské
hudobné
slávnosti

BHS

akad. maliarka Ivica Krošlák

27. september 2025

Malá sála
Slovenskej filharmónie

16.00

www.filharmonia.sk

Hlavný usporiadateľ BHS

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

BHS člen Európskej
asociácie festivalov

EUROPEAN
FESTIVALS
ASSOCIATION

WWW.FILHARMONIA.SK

60. Bratislavské hudobné slávnosti

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Nad 60. ročníkom Bratislavských
hudobných slávnoŝti prevzal záŝtitu
prezident Slovenskej republiky,
pán Peter Pellegrini.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka

PhDr. Mária Hlavačková
manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia

z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

prof. Peter Mikuláš
koncertný umelec
predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.
dramaturg Slovenskej filharmónie

prof. Marian Lapšanský
koncertný umelec

PhDr. Ivan Marton
muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka BHS

doc. Marek Piaček
hudobný skladateľ

Bratislavské gitarové kvarteto

Miloš Slobodník

Yorgos Noussis

Radka Krajčová

Martin Krajčo

Eva Šušková, mezzosoprán

Peter Breiner (1957)

Lament (to H. A.) 10'

Jozef Kolkovič (1957)

Dr. Tumbleweed & The Hillbilly Mayhem 5'
svetová premiéra

Vladimír Godár (1956)

Piesne na verše Tomáša Janovica
pre hlas a gitarové kvarteto 14'
svetová premiéra

Roky a roky

Úradnícky mlynček

Klietka

Bola jedna studňa

Manuel de Falla (1876 – 1946)

El Amor Brujo/Čarodejná láska
pre mezzosoprán a gitarové kvarteto 35'
(verzia pre komorný súbor/1915, upr. Martin Krajčo)

Introducción y Escena / Introdukcia a scéna

Canción del amor dolido / Pieseň žalostnej lásky

El Sortilegio / Počarovanie

Danza del fin del día / Tanec na sklonku dňa

Escena (El amor vulgar) / Scéna (Krutá láska)

El Círculo Mágico (Romance del Pescador) /
Zázračný kruh (Romanca rybára)

Intermedio (Pantomina) / Intermezzo (Pantomíma)

Introducción (El fuego fatuo) /
Introdukcia (Bludný oheň)

Escena (El terror) / Scéna (Strach)

Danza del fuego fatuo / Tanec bludného ohňa

Interludio (Alucianaciones) / Interlúdium (Halucinácie)

Canción del Fuego fatuo / Pieseň bludného ohňa

Conjuro para reconquistar el amor perdido /
Zaklínadlo na prinavrátenie stratenej lásky

Escena (El amor popular) / Scéna (Čistá láska)

Danza y canción de la bruja fingida /
Tanec a pieseň falošnej čarodejnice

Final: Las Campanas de Amanecer /
Záver: Zvony na svitaní

**Koncert pri príležitosti 30. výročia
Bratislavského gitarového kvarteta**

Jednou z dôležitých dlhoročných umeleckých aktivít Bratislavského gitarového kvarteta, ktoré tento rok oslavuje 30. výročie vzniku, je spolupráca s poprednými slovenskými skladateľmi. Súbor inicioval vznik a premiéroval desiatky skladieb pre tento, stále netradičný, formát komorného zoskupenia. K zásadným počinom v tomto ohľade boli CD nahrávky *Šeban – Breiner – Godár – Kolkovič* (Hevhetia, 2009), *Slovak music for guitar quartet* (Diskant, 2010), ktoré prinášajú dovedna 7 premiér súčasných slovenských autorov. Trojica spolužiakov – popredných slovenských skladateľov Petra Breinera, Vladimíra Godára a Jozefa Kolkoviča patrí k dlhoročným umeleckým priateľom Bratislavského gitarového kvarteta, čoho výsledkom je vznik niekoľkých diel pre gitarové kvarteto.

Peter Breiner, dirigent, skladateľ, aranžér a publicista patrí k výrazným osobnostiam slovenského kultúrneho priestoru a k mimoriadne úspešným hudobníkom medzinárodnej scény. Jeho dielo, ktoré je rozsiahle a zahŕňa orchestrálnu, scénickú i komornú hudbu, azda najvýstižnejšie charakterizuje jeho blízky priateľ Vladimír Godár, ktorý o ňom píše: „*Diverzita Breinerových hudobných aktivít spôsobila fascináciu ideou vzájomného prenikania sa či kríženia hudobných svetov, ktorá sa stala ústredným tvorivým princípom jeho tvorby po skončení štúdií, čím asociovala súčasné kompozičné snahy v oblasti polyštylistiky. Breinerov nekonformný naturel spôsobil, že tieto kríženia využíval predovšetkým v podobe prekvapení či zrážok, ktoré mohli nadobudnúť charakter hudobného humoru, pričom ho fascinovalo predovšetkým ‚kríženie‘ ‚vážnej‘ a ‚nevážnej‘ hudobnej kultúry.*“ Breiner doposiaľ venoval gitare štvoricu skladieb, medzi nimi dva gitarové koncerty – *Carmen Concerto* (1994) a úpravu Granadosových *Valses Poeticos* a dve diela pre gitarové kvarteto. *Guitaralia Notturna* pre gitarové kvarteto a orchester z roku 2005 bola prvým kontaktom s protagonistami dnešného koncertu. „...Vlado Godár ma nielen upozornil na Bratislavské gitarové kvarteto, ale ma aj podnietil k napísaniu skladby pre nich a zorganizoval koncepciu cédéčka. Napísať skladbu už bolo jednoduché – sadol som si za stôl a o dva týždne bola skladba napísaná. Podobne ako viac skladieb z tohto obdobia, je trochu tmavšia, možno vážnejšia než moje predošlé skladby.

A som veľmi spokojný s tým, ako ju Bratislavské gitarové kvarteto hrá. Robia z nej lepšiu skladbu, než naozaj je...
(Peter Breiner)

Breinerova druhá skladba pre gitarové kvarteto **Lament (to H.A.)** je taktiež „tmavšia a vážnejšia“. Vznikla na objednávku súboru pre festival Hortus Artis v neľahkých časoch, v júni 2020 a zaznela v premiére v Záhrade Domu Albrechtovcov. Dielo nesie podtitul „to H. A.“ a nachádzame v ňom citát Schumannovho *Klavírneho kvarteta, op. 47*, ktoré patrilo k obľúbeným skladbám Hansiho Albrechta a Peter Breiner ho u Albrechtovcov hrával.

Vladimír Godár, skladateľ, muzikológ, redaktor a pedagóg patrí dnes k ťažiskovým osobnostiam slovenskej hudobnej kultúry. Súčasťou Godárovho rozsiahleho diela je i niekoľko skladieb pre gitaru. Začiatkom sedemdesiatych rokov vznikli *Štyri monológy* (1971) a *Päť kusov* (1972) pre sólovú gitaru. Po dlhšej dobe, až roku 2002, prepracoval pre štyri gitary skladby *Emmeleia* a *Missa pastoralis*. Do gitarového okruhu jeho skladieb možno zaradiť aj gitarovú verziu cyklu záhoráckych piesní *Suňičko* pre hlas a gitaru (2018/2019) i *Malú suitu pre malého Dávida* pre elektrické husle, elektrickú gitaru, sláčikový orchester a čembalo (2005). Medzi jeho kompozície, ktoré zaznievajú aj v autorských verziách s gitarou, patria *Pieseň labute pre gitarové kvarteto* (2003/2020) a *La Canzona refrigerativa dell arpa di Davide* pre violončelo a gitaru (1999/2017).

„*Pantomíma – muzikál* Clownfórum bola manželská idea Mariána Vaneka a Melánie Vanekovej, ktorú realizovali v roku 1990 po svojej dvadsaťročnej vynútenej absencii v československej kultúre. Marián Vanek vymyslel študentskú recesiú na študentskú nežnú revolúciu, Melánia Vaneková vytvorila pre ňu študentskú pantomimickú choreografiu, ktorú potom naštudovala so študentmi bratislavského Konzervatória. Divadelná idea si vyžadovala pesničky, a tak Marián poprosil starého kamaráta Tomáša Janovica o niekoľko básničiek. Ja som dostal česť zhudobniť Tomášove básničky pre konzervatoristických študentov herectva a klavírny sprievod. Piesní tu bolo dokopy päť, celé predstavenie sa potom odpremiérovalo trikrát – vo Zvolene,

*v Bratislave na Malej scéne a 17. 11. 1990 v Prahe v Divadle E. F. Buriana. Bola to doba odklínania, ktorú nám všetkým naordinoval Martin Bútora, a tak sme všetci odklínali ako besní – dodnes nie je jasné, čo sme to tak vehementne odklínali. Piesne na verše Tomáša Janovica **pre hlas a gitarové kvarteto** vznikli po 35 rokoch ako spomienka na tú krátku dobu, keď sme politiku nebrali vážne a považovali sme ju za srandu (prípadne za „panské huncútstvo“). V spolupráci s mojím vtedajším švagrom Mariánom Vanekom vzniklo v tejto dobe ešte 50 kreslených večerníckov o dobrodružstvách Zbojníka Jurošíka v réžii Jaroslava Barana, ktoré ozvučil Stano Dančiak a Moyzesovo kvarteto a vďaka ktorým sme sa dostali do slovenskej národnej pamäti, a film Drahoša Šišoviča *Želania* (1992).“ (Vladimír Godár)*

Umelecká výpoveď **Jozefa Kolkoviča** bola od začiatku rozdelená do dvoch polôh. Popri vážnej hudbe to boli aktivity v oblasti rockovej hudby – gitarista, basgitarista. Ako hráč na klávesy pôsobil v niekoľkých rockových projektoch v San Diegu a v Los Angeles (Kalifornia – USA), kam emigroval roku 1979. Viac ako dvadsaťročnú rockovú dráhu na americkej scéne uzavrel roku 2000, odkedy sa venuje najmä kompozícii. Kolkovič je autorom pôsobivej a jedinečnej inštrumentálnej, komornej i orchestrálnej hudby. Vysoko hodnotené sú jeho náročné sólové kompozície i koncertantné diela pre klavír či violončelo. Azda i blízkosť rockovej hudby viedla Kolkoviča k tvorbe pre gitaru, ktorej venoval viaceré svoje diela. Za *Eklektické variácie* pre sólovú gitaru (1994) získal 1. cenu súťaže na Hartt University of Music, Connecticut. Gitara je súčasťou komorného súboru, pre ktorý napísal roku 1999 svoju kompozíciu *Abstrakcia – Púšť* (1999) a rozsiahle dielo *Full Circle* pre štyri gitary vzniklo roku 2000. V posledných rokoch sa Kolkovič venuje gitarovej tvorbe čoraz intenzívnejšie; pre sólovú gitaru napísal skladby *Medailóny* (2013), *Romanca v starom štýle*, *Ligotavá modrá* (2020), *Honba za ilúziami* (2020) a *Úryvky z knihy záhad pre gitaru a orchester* (2013/14). V komornej hudbe taktiež rád gitaru využíva – *Viva la Vita* pre gitaru, akordeón a klavír (2021), *EP* pre gitaru, klavír, kontrabas a bicie (2014), *Mystic Mountain* pre gitaru a sláčikové kvarteto (2022), *Bonjour, Au Revoir* pre dve gitary (2025), *Art Song* pre gitarové kvarteto (2019).

Kolkovičovo ďalšie dielo pre gitarové kvarteto **Dr. Tumbleweed & The Hillbilly Mayhem** vzniklo v roku 2024 z iniciatívy jeho dlhoročného priateľa, gitaristu a publicistu Ondreja Veselého. Autor mu taktiež pripisuje aj nápad jej netradičného názvu. Trojicu anglických slov, ktoré navrhol Kolkovič scelil do „fiktívneho názvu punkrockovej kapely, na spôsob populárnych bigbeatových skupín šesťdesiatych rokov 20. storočia“. Titul, evokujúci „niečo agresívne“ ovplyvnil aj charakter skladby, ktorá je „...jednou pomalou gradáciou. Začína bez témy, ktorej motívy sa začnú objavovať v druhej polovici kompozície, vrcholiac v jej uvedení na konci skladby“. (Jozef Kolkovič)

Rodák z andalúzskeho mesta Cádiz **Manuel de Falla** patrí k najvýznamnejším predstaviteľom modernej španielskej hudby. Pri tvarovaní jeho hudobného jazyka zohrali úlohu dva významné momenty. Prvým bolo štúdium kompozície u Felipeho Pedrella, ktorého „manifest“ *Por nuestra música* (1891) priamo vyzýva španielskych tvorcov, aby sa vrátili k svojim folklórnym i historickým koreňom siahajúcim až k maurskej tradícii a nabáda ich k tvorbe opier implementujúc pôvodné prvky. Druhým dôležitým momentom boli roky strávené v parížskej spoločnosti (1907 – 1914), ktoré prežil v úzkom kontakte so skladateľmi Dukasom, Ravelom a Debussym, maliarom Picassom či impresáriom Ďagilevom. Krátko po začiatku Prvej svetovej vojny, keď sa de Falla vrátil do rodnej krajiny, dokončil *Siete canciones populares españolas / Sedem španielskych ľudových piesní* pre hlas a klavír a následne začal pracovať na svojom azda najvýraznejšom diele – **El Amor Brujo (Čarodejná láska)**. Pre chýrnu umelkyňu flamenca – tanečnicu Pastoru Imperio (1889 – 1979), v úzkom kontakte s prostredím „gitanos“, pôvodných andalúzskych cigánov, napísal v roku 1915 „gitaneriu“ v dvoch dejstvách – hudobno-tanečné dielo pre malý divadelný súbor (flauta/pikola, hobo, kornet, francúzsky roh, klavír a sláčiky). Po neúspešnom madridskom uvedení v apríli 1915 dielo prepracoval pre mezzosoprán a symfonický orchester a v tejto podobe zaznelo v marci 1916. Napokon v roku 1925 zaznieva v Paríži ako „ballet pantomímico“. Libreto, ktorého autorom je Gregorio Martínéz Sierra, vychádza z cigánskeho príbehu prerozprávaneho matkou Pastory Imperio Rosarie

„*La Mejorana*“. V cigánskej kultúre často zobrazovaný príbeh nešťastnej a krutej lásky v ňom zvýrazňuje posmrtné zjavenie ducha mŕtveho muža. Hlavná postava vdova Candela sa ani pomocou rituálnych tancov (*Tanec na sklonku dňa / Ohňový tanec*) nedokáže zbaviť zlého ducha jej mŕtveho muža (*Strach*), ktorý jej bráni, aby sa naplnila jej pravá láska k inému mužovi Carmelovi. Napokon sa ho však zbaví, keď v závere ďalšieho tanca zlý duch unáša svoju predtým tajnú milenku Luciu a na úsvite ďalšieho dňa si môžu Candela a Carmelo plne prejaviť svoju náklonnosť. Prvá verzia de Fallovej *Čarodejnej lásky* z roku 1915 sa od neskoršej baletnej verzie odlišuje z hľadiska osobitého stvárnenia dramatickej línie príbehu a komornejšia textúra zrkadlí andalúzske prostredie, ktoré bolo založené na komunitnom a etnickom princípe.

Martin Krajčo

Piesne na verše Tomáša Janovica**Roky a roky**

Roky a roky čudný podnájomník býva vo mne
roky a roky vôbec neplatí mi podnájomné.
Kde sa vzal, nuž tu sa vzal,
jedného dňa vo mne stál,
vo mne stál.

Roky a roky si ten čudný chlapík vo mne hovie,
Roky a roky a možno aj dlhšie, ktovie?
Podnájomník Strach prekročil môj prah,
podnájomník Strach, ach, ach, ach, ach
ach, ach, ach, ach.

Vošiel do mňa len tak naľahko,
bodaj by som sa ho nezlakol,
nemal kufor ani čistú košeľu,
iba tvár mal podozrivo červenú.

Vošiel, ako keby sa nič nestalo
a vraví mi: „Prišiel som sem nastálo!“
Ach, ach, ach, podnájomník Strach,
ach, ach, ach, podnájomník Strach.

Roky a roky si tá čudná bytosť vo mne hovie,
Roky a roky, beda, ak jej človek nevyhovie.
Kde sa vzal, nuž tu sa vzal,
jedného dňa vo mne stál,
vo mne stál.

Roky a roky sa ma zmocňuje vždy pekne zvnútra,
Roky a roky moje Ministerstvo vnútra,
podnájomník Strach prekročil môj prah,
podnájomník Strach, ach, ach, ach, ach,
ach, ach, ach, ach.

Byť sám sebou toho som sa bál,
Neskrikol som teda: „Hneď sa zbaľ!“
On sa vo mne pohodlne rozložil,
a pritom ma nenápadne rozložil.

Podnájomník vôbec sa ma nebojí,
a vo mne je stále ako po boji,
Tuším, podnájom mu zruším,
ale zatiaľ iba čuším,
čuším, čuším.

Úradnícky mlynček

Úradnícky mlynček melie ráno kávu,
káva predstavuje úradnícku stravu,
keď je každé zrnko pekne zomleté,
hneď je úradníkom krajšie na svete.

Úradnícky mlynček melie ráno kávu,
aby potom stránkam svižne zomlel hlavu,
keď sú hlavy stránok pekne zomleté,
hneď je úradníkom krajšie na svete.

Jedna káva, jedna hlava,
druhá káva, druhá hlava,
úradníci pijú sladkú kávu mocca
a hlavy nám melú len tak podľa okka.

Tretia káva, tretia hlava,
štvrtá káva, štvrtá hlava,
na chodbe sa stránky trasú, čo sa zomelie,
keď si národ úradnícky kávu zomelie, lebo:

Úradnícky mlynček zomelie nám hlavu,
hlava predstavuje úradnícku stravu,
len čo budú všetky hlavy zomleté,
nevieme, čo bude, vy to neviete?

Bez problémov bude žiť sa na svete.

Klietka

Bola raz jedna krajina,
tak sa ten príbeh začína.
V nej ani klietkam neverili,
hoci ich všetky preverili.

Nuž vymysleli klietocku,
nekaždodennú matriošku.

Vložili malú do väčšej
a tie dve potom do tretej,

tri klietky zase do štvrtej
a štyri klietky do piatej,
všetkých päť rovno do šiestej,
zrýchlíme ale tento dej,

šesť klietok zase do siedmej
a sedem klietok do ôsmej.

Nuž takto vznikla klietka,
nekaždodenná matrioška.

Už stojí kietka na námestí
a zovšadiaľ k nej vedú cesty.

Už stojí kietka matrioška,
ľudí sa ale nedočká,

to, prosím, nie sú žiadne pletky,
veď minuli sa kietky všetky,
a pretože je po kietkach,
odrazu ľudí prešiel strach,

takže už nikto ani trošku,
nikto ju nechce drótovať,
drótovať ani flekovať.

Bola jedna studňa

Bola jedna studňa, ale bez vody.
K takej nemej studni nikto nechodí.

Bola jedna studňa, našli sme k nej kľúč,
odvtedy má stále vody za náruč.

Bola jedna lipa, ale bez vône,
prekonala studňu v nemom výkone,

Bola jedna lipa, našli sme k nej kľúč,
odvtedy má stále voní za náruč.

Bolo jedno slovo, ale bez duše.
Onemel, kto pred ním rýchlo neušiel.

Bolo jedno slovo, tu je k nemu kľúč,
odomknúť ho skúsme všetci v sebe... už!

Keď tým živým kľúčom zazvoníme,
všetkým nemým slovám odzvoníme,

nemým studniam, nemým lipám, nemým snom,
ktoré v sebe nosili sme pod zámkom.

Keď tým živým kľúčom zazvoníme,
všetkým nemým slovám odzvoníme,

a poletia cez rieky a cez hory,
počujete, nemé slovo hovorí.

Počujete, všetko nemé hovorí.

El Amor Brujo (verzia 1915)

(Gregorio Martínez Sierra, María Lejarraga)

Canción del amor dolido

¡Ay! Yo no sé qué siento,
ni sé qué me pasa
cuando éste mardito
gitano me farta.
Candela qué ardes...
¡Más arde el infierno
que toíta mi sangre
abrasá de celos! ¡Ay!

Cuando el río suena
¿qué querrá decir?
¡Ay!
¡Por querer a otra
se orvía de mí!
¡Ay!
Cuando el fuego abrasa...
Cuando el río suena...
Si el agua no mata el fuego,
¡A mí el pesar me condena!
¡A mí el querer me envenena!
¡A mí me matan las penas!
¡Ay!

El Sortilegio

¡Las doce!

¡Las doce están dando! En los brazos de la Virgen María
su Hijo está orando... Por ello te pido oír puerta cerrar,
niño yorar y campana repicar... ¡Lo que mi corazón desea
mis ojos lo vean!

¡No ha de venir! - [¡Ya sé yo que no viene!...¡Para qué
habré vivió un día más, si no le voy a ver! ¡Las doce! ¡De
toas maneras, con pena o alegría hay que cumplir lo que
está mandao! ¡Pa que un Debé que está en el sielo, nos
entre de su mano en er nuevo día!] Paque nos lleve por la
buena vía...haremos la danza der fin der día.

Čarodejná láska**(prebásnenie: Silvia Ruppeldtová)****Pieseň žalostnej lásky**

Ach! Nevieť, čo cítim
ani to, čo sa mi robí
keď mi ten prekliaty
cigánik chýba.
Svieca, ako len horíš
no viac horí peklo
mojej krvi
čo spaľuje žiarlivosť Ach!

Žblnkotajúca rieka
čo len chce povedať?
Ach!
Po inej túžil
a na mňa zabudol!
Ach!
Keď spaľuje oheň
keď žblnkoce rieka...
Ak voda oheň neuhasí
na večnú trýzeň ma odsúdi,
otrávi jedom moju túžbu
a bolesť ma zabije.
Ach!

Počarovanie

Polnoc!

Práve odbila polnoc! V náručí Svätej Panny prosí jej Syn...
To pre neho žiadam, počuť chcem zatvoriť dvere, plakať
dieťa a vyzváňať zvon... Nech moje oči vidia, čo si želá
moje srdce!

Už nepríde! Dobré viem, že nepríde...! Načo mi žiť čo len
jediný deň viac, ak ho viac uzrieť nemám! Poludnie! Ak
však osud chce, s bolesťou či radosťou naplniť treba, čo je
nám súdené! Nech ten, čo je na nebesiach, vloží nám do
rúk nový deň! A tancom na sklonku dňa privoláme, aby
nás viedol k dobrému životu...

Romance del pescador

Por un camino iba yo buscando la dicha mía: lo que mis sacais miraron mi corasón no lo orvía. Por la vereia iba yo. A cuantos le conocían.- ¿le habéis visto? Preguntaba, y nadie me respondía. Por el camino iba yo y mi amor no parecía. Er yanto der corasón por er rostro me caía. La vereia se estrechaba y er día se iba acabando. A la orviyita der río estaba un hombre pescando. Mientras las aguas corrían iba el pescador cantando: ¡No quiero apresar los pececillos del río; Quiero hallar un corasón que se me ha perdío!

„Pescador que estás pescando, si has perdido un corasón, a mí me lo están robando a traición.“ El agua se levantó al oír hablar de penas de amantes y dijo con ronca voz: ¡Pescador y caminante, si sufrís los dos, en er monte hay una cueva, en la cueva hay una bruja que sabe hechisos de amor!

Idla buscar que eya remedio os dará! Esto dijo er río, esto habrá que haser...¡A la cueva de la bruja tengo de acudir! ¡Si eya no me da er remedio me quiero morir!

Escena (El terror)

¿No hay nadie en la cueva? ¡Nadie me responde! ¿Será que la bruja sale por la noche en busca der mengue jineta en su escoba por la chimenea?...Ay, Jesús me venga! ¡Qué miedo me entra!

¡No hay nadie...estoy sola!...¡Esta es la candela!... ¡Este es el manojo de las malas yerbas!

¡Este es al lagarto!...¡Esta es la redoma encantá, donde el agua que sabe el secreto de toas las vidas está aprisioná!...

¡No hay nadie...estoy sola!...¡Si yo me atreviera...haría el conjuro que al diablo callao desata la lengua!...¡No hay nadie...estoy sola!...¡Si yo me atreviera!...

¡Ah! ...

Es er fuego fatuo,

Espíritu y rey de la cueva, que quiere vengarse de mí...

¡No te acerques!

¡Fuego del infierno que las almas quemas!

Rybárova romanca

Kráčala som cestou, čo o šťastí sníva, čo na nej nebo očí zazrie, srdce nezabúda. Tou cestou som sa vybrala. „Videli ste ho?“ pýtala som sa, čo ma kvári. No ľudia, čo ho znajú, neodpovedali. Čo dlhá je tá cesta, moju lásku nezbadala. Bolestná slza srdca po tvári sa mi skotúlala. Chodník sa zužuje, deň ku koncu sa chýli. A na brehu rieky sedí rybár, sám tam loví ryby.

Plynuli vlnky vody, pieseň si nôtil rybár. „Rybky všetkých riek, to nie vás chcem v sieti cítiť! Zatúlané srdce, len to jediné chcem chytiť!“

„Rybár môj, ty, čo ryby lovíš, vedz, ak sa tebe srdce zatúlalo, mne zo zrady zlo ho vzalo!“ Náreky tolkej lásky bolesti voda neznesie. Zdvihla sa a chrapľavo im vraví: Rybár i pocestná, v hore je jaskyňa, a na bolesti lásky v jaskyni čarodejnica čary varí!

Vyhľadajteže ju, dá vám na ňu liek! Tak riekla rieka, tak sa musí stať. Do bosorkinej jaskyne vybrať treba sa mi! Ak lásky liek mi nedá, tak zomriem vari!

Scéna (Strach)

Či nie je nik v jaskyni? Nik mi neodpovedá! To azda bosorka komínom vyletela za noci na metle hľadať diabolského jazdca? Ach, sladký Ježiš, ochraňuj ma! Ach, čo za des ma zmáha!

Nikoho tu niet... sama som! Hľa, tu je svieca! A tu hrbka čarodejných bylín!

Tu je jašterica!... A tu zázračná karafa s vodou, čo pozná tajomstvo všetkých životov, v sebe uväznenou!

Niet tu nikoho... sama som! Kiež by som sa odvážila vysloviť zaklínadlo, čo zmlknutému diablovi jazyky rozviaže! Nikoho tu niet! Som sama! Kiež by som sa odvážila!

Ach!

To ten márnomyseľný oheň,
duch jaskyne a jej kráľ,
čo sa mi chce mstiť...
Nepribližuj sa mi!
Pekelný oheň, čo duše spaľuješ!

Canción del Fuego fatuo

¡Ah!

Lo mismo que er fuego fatuo,
lo mismito es er queré.

Le juyes y te persigue,
le yamas y echa a corré.

¡Lo mismo que er fuego fatuo,
lo mismito es er queré!

Nace en las noches de agosto,
cuando aprieta la calor.
Va corriendo por los campos en busca
de un corasón...

¡Lo mismo que er fuego fatuo,
lo mismito es el amor!

¡Malhaya los ojos negros que le
alcanzaron aver!

¡Malhaya er corasón triste que en su
yama quiso arder!

¡Lo mismo que er fuego fatuo se

Conjuro para reconquistar el amor perdido

¡Por Satanás! ¡Por Barrabás!
¡Quiero que el hombre que me ha.
orvidao me venga a buscar!

¡Cabeza de toro, ojos del león!...
¡Mi amor está lejos...que escuche mi voz!
¡Que venga, que venga!

¡Por Satanás! ¡Por Barrabás!
¡Quiero que el hombre que me
quería me venga a buscar!
¡Elena, Elena, hija de rey y reina!
¡Que no pueda parar ni sosegar, ni
en cama acostao ni en silla sentao...
hasta que a mi poder venga a parar!
¡Que venga, que venga!

¡Por Satanás! ¡Por Barrabás!
¡Quiero que el hombre que me ha
engaño me venga a buscar! Me
asomé ala puerta al salir el sol...
Un hombre vestío de colorao pasó...

Pieseň bludného ohňa

Ach!

Celkom ako bludný oheň
taký je ten, čo ho milujem!
Utekáš pred ním, prenasleduje ťa,
voláš naňho, dá sa na útek.
Celkom ako bludný oheň
taký je ten, čo ho milujem!

Rodí sa za augustovej noci
keď teplo gniavi telo,
a potom sa rozbehne poliami
hľadajúc čiesi srdce...
Celkom ako bludný oheň
taký je ten, čo ho milujem!

Prekliate buďte oči čierne,
čo ste ho raz zbadali!
Prekliate srdce smutné,
čo na jeho lôžku blčať túžilo!
Celkom ako bludička stratí sa vo vzduchu milovaný!

Zaklínadlo na prinavrátenie stratenej lásky

Pre Satanáša! Pre Barabáša!
Nech muž, čo na mňa zabúdaj,
mi zas svoje srdce dal!

Býcia hlava, oči leva!...
Moja láska je blízko, nech počuje môj hlas! Nech príde!
Nech príde!

Pre Satanáša! Pre Barabáša!
Chcem, nech muž, čo ma miloval,
mi zas svoje srdce dal!
Helena, Helena, dcéra kráľa, kráľovnej!
Nech pokoja nenájde ni odpočinku!
V posteli nezaspi, na stoličke neposedí,
kým zas v mojej moci neskončí!
Nech príde! Nech príde!

Pre Satanáša! Pre Barabáša!
Chcem, nech muž, čo ma oklamal, mi zas svoje srdce dal!
K dverám som podišla,
len čo sa rozvidnelo.
Muž v krvavočervenom šate prešiel okolo.

Le he preguntao, y me ha contestao
que iba con los cordeles de los siete
ahorcaos...Y yo le he dicho:
¡Que venga, que venga!
¡Pajarito blanco que en el viento viene
volando!... ¡Que venga, que venga!
¡Entro y convengo en el pacto!

¡Paque venga!, ¡Paque venga!
¡Paque venga!
¡Por Satanás! ¡Por Barrabás!
¡Quiero que el hombre que era mi vía
me venga a buscar!

¡Ah...ruido de cadenas arrastrás!
¡Er diablo anda en esto!

Danza y Canción de la Bruja Fingida: Danza del juego de amor

¡Tú eres aquél mal gitano que una gitana quería...!
¡El querer que eya te daba tú no te lo merecías...!

¡Quién lo había de decí que con otra la vendías...!
¡Anda mar gaché!
Que te merecías?
¡Que er mismísimo Pedro Botero te abrasara esa lengua
conque amor la mentías!

¡No te acerques, no me mires, que soy bruja consumá; y er
que se atreva a tocarme la mano se abrasará!

¡Soy la voz de tu destino!
¡Soy er fuego en que te abrasas!
¡Soy er viento en que suspiras!
¡Soy la mar en que naufragas!

Final: Las Campanas del amanecer

¡Ya está despuntando er día!
¡Venme esta noche a buscar!
Veremos si sem orvía lo que me has jecho penar con tanta
mala partía!

¡Ya está despuntando er día! ¡Cantad, campanas, cantad!
¡que vuerve la gloria mía!

Tak pýtam sa ho, a on odpovedá,
že siedmim obesencom ani len nezná mená. Tak rečiem
mu:

Nech príde! Nech príde!
Vtáčik biely, čo vo vetre poletuješ!
Nech príde! Nech príde!
Vchádzam a dohodu uzatváram.

Nech príde! Nech príde!
Nech príde!
Pre Satanáša! Pre Barnabáša!
Nech muž, čo môj život mal,
mi zas svoje srdce dal!

Ach, rinčanie ťažkých reťazí!
Sám Diabol v tom má prsty!

Tanec a pieseň falošnej čarodejnice: Tanec lásky hry

To ty si ten zlý cigán ktorého cigánka milovala...!
No lásku, čo ti ona dala, nezaslúžil si mať!

Ktože by jej to bol povedal, že za inú ju vymeniš!
Rozbúrené more, ber ho Ďas!
Čo iné si len zasluhuješ?
Nech hoci samotný Lucifer Pekelník
plameňmi spáli jazyk, čo o láske klamal!

Nechod' ku mne, nehlád' na mňa, čarodejnica som strašná;
kto opováži sa ma dotknúť, ruka mu zhorí v ohni!

Som hlas tvojho osudu!
Som oheň, v ktorom sa spaľuješ!
Som vietor, v ktorom stonáš!
Som more, na ktorom sa utopíš!

Záver: Zvony na svitaní

Už za vrchmi sa hlási brieždenie!
Príď za mnou ešte v túto noc!
Azda i zabudnem na utrpenie, čo spôsobili mi toľké
podlosti!

Už sa na obzore rozodnieva! Spievajte, zvony, spievajte!
Nech vráti sa moje potešeni!

Eva Šušková

© Boris Németh

Eva Šušková, slovenská umelkyňa, pedagogička, performerka a skladateľka, sa profiluje ako výrazná osobnosť komorného a koncertného umeleckého života na Slovensku, nevynímajúc rôznorodé formy hudobného divadla. V slovenských operných domoch a na zahraničných scénach stvárnila v minulosti niekoľko významných klasických postáv, ako Tatiana, Desdemona, Rusalka, Suzel, či Fiordiligi. Scénicky tiež naštudovala monodrámy *Pierrot Lunaire* a *Erwartung* od Arnolda Schönberga, *The Raven* Toshia Hosokawu, *Hrad kniežata Modrofúza* od Bélu Bartóka a komornú operu Georga Benjamina *Into the Little Hill*. Na konte má i uvedenie a nahrávku Hummelovej opery *Mathilde de Guise*, ale aj kreáciu premiér ôsmich pôvodných slovenských opier (Juraj Beneš, Vítazoslav Kubička, Slavo Solovic).

Eva Šušková sa ako sólistka predstavila na mnohých domácich i zahraničných festivaloch, kde spolupracovala s významnými dirigentmi, orchestrami, ansámbliami, umeleckými súbormi či sólistami.

Nahrávala pre Brilliant Classics, Phaedra, Dynamic, Real Music House, Slovenský rozhlas, Hudobný fond, Hudobné cetrum a ďalšie vydavateľstvá. Podieľala sa na viac, ako tridsiatke CD nahrávok, pričom sedem z nich tvoria oceňované profilové albumy.

Jej dlhodobým profilom sú aj autorské kompozičné projekty a hudobno-divadelné predstavenia. Spolupodieľala sa na projektoch s jedinečným umeleckým rukopisom – *Babylonská veža*, *Shaped Songs*, *Symptóm: Dieta*, *Dvojhlas*, *Hrad kniežata Modrofúza*, *Šušková / Adamčiak: Konštelácie / Permutácie* a mnohých ďalších.

Systematicky pracuje s detským publikom, pre ktoré vytvorila množstvo autorských koncertov, workshopov a hudobných dielní. Spolupracuje s medzinárodnou organizáciou Superar, ktorá prináša kvalitné, bezplatné hudobné vzdelávanie deťom z rozmanitého prostredia a systematicky sa venuje vzdelávaniu pedagógov hudby.

Je držiteľkou Ceny Nadácie Tatra banky za umenie v kategórii Mladý tvorca (2013), Radio_Head Awards za najlepší album roku 2015 a 2024 v kategórii Klasická hudba, viacerých nominácií na rovnakú cenu v kategóriách experimentálna, klasická a jazzová hudba, Ceny Frica Kafendu udeľovanej Hudobným fondom za výnimočné interpretačné umelecké výkony (2016), tiež Mimoriadnej ceny Radio_Head Awards 2024 za aktivity v oblasti hudobnej pedagogiky.

Nasledujúci program

NEDEĽA 28. 9.

16.00 Malá sála SF

Moyzesovo kvarteto

Róbert Lakatos, viola

Ryan Martin Bradshaw, klavír

Wolfgang Amadeus Mozart,
Alexander Moyzes, Antonín Dvořák

19.30 Koncertná sieň SF

NDR Elbphilharmonie Orchester Hamburg

Juraj Valčuha, dirigent

Augustin Hadelich, husle

Bernard Herrmann

Vertigo, suite

Sergej Prokofiev

Koncert pre husle a orchester č. 2
g mol, op. 63

Sergej Rachmaninov

Symfonické tance, op. 45

Hrdý partner Slovenskej filharmónie

NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA
EUROSÝSTÉM

Partneri a mediálni partneri

BRATISLAVA

AUTO | *Prestige*

• RÁDIO DEVÍN

• **tasr** •

TA3

SITA
SLOVENSKÁ TLAČOVÁ KANCELÁRIA
SLOVAK NEWS AGENCY

SME

||: Hudobný
život

in.ba

Forbes

slovenka

OPERA
SLOVAKIA

OPERA+
www.operaplus.cz

MoA kultúra

Klasika
Plus.cz

bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

**MUSIC
PRESS**

viva rádio

JCDecaux

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00

a hodinu pred každým koncertom

telefón: +421 2 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk

predaj vstupeniek on-line: www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Autorka výtvarného diela na obálke: akad. maliarka Ivica Krošláková

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavil: Kristína Gotthardtová, Juraj Bubnáš a Manažment BHS
Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

